

Størrelsen af den Sum, som anvendes til Præmier; men forøvrigt gjælder min Misbilligelse af Statskassens Tilskud ligesaa vel de Præmier, som uddeles ved Landboforeningerne, som dem, der uddeles ved Centralhingstestuerne.

Judenrigsministeren: Alagerne over den stadig større og større Vanffelighed ved at finde Remonter til Cavalleriet ere ligesaa bekjendte for mig som for det ærede Medlem; jeg haaber imidlertid, at vi igjennem Stamstutteriet skulle opnaae at afhjælpe disse Alager. Udviklingen af Landracerne af Hingstene efter hver Egn's Fornødenhed skeer derimod, troer jeg, meget hensigtsmæssig ved Uddelingen af Hingstepræmier, vel at mærke, naar disse ere af en passende Størrelse. Naar det ærede Medlem vil gjøre sig bekjendt med deres Størrelse, vil han iøvrigt finde, at Præmiernes Størrelse i det overvejende Antal af Hingstestuekredse her i Landet har været meget betydlig efter vore Forhold. Der er saaledes f. Ex. udsat Præmier af indtil 250—300 Rd. Jeg veed meget vel, at alle Kredsene ikke følge samme Regel i saa Henseende, men jeg vil bede det ærede Medlem om at erindre, at dersom vi atter vilde vise Hingstenes Bedømmelse tilbage til Landboforeningernes snevre smaa Dyrstuer, hvorunder den før har ligget, saa vilde Følgen deraf blive, at Præmiebeløbene sandsynligvis vilde blive langt mindre. Det ærede Medlems Anse over Ringheden af de Præmier, der ere uddeelte ved Statshingstestuerne, rammer i Virkeligheden ogsaa de Præmier, der ere blevne uddeelte ved Landboforeningernes Dyrstuer, hvor man endogsaa tidligere har seet Præmier blive givne paa 4—5 Daler for en Hingst. Jeg troer ikke, at det vilde være tilraadeligt at vende tilbage til dette System, som man efter min Formenting med fuld Føie fraveg i 1862. Naar en Concurrence som den, der skal finde Sted ved Hingstestuerne, skal have Noget at betyde, bør den omfatte større Kredse. Det er i og for sig betydningsløst, naar der ved locale Dyrstuer møder 2—3 Hingste, den ene slettere end den anden, og ingen virkelig god, hvor da den bedste af de flette Hingste tager

Præmie. Naar derimod, som nu, ifølge den Ordning, der finder Sted i Henhold til Loven af 23de Januar 1862, en heel Landdeels Hingste, f. Ex. hele Sjællands, have Udgang til eet og samme Dyrstue, da finder der en virkelig Concurrence Sted, og saa tør man antage, forudsat at Bedømmelsescommissionerne forstaae deres Opgave, at i Virkeligheden kun de ypperste af, hvad den Provinds eier af Hingste, blive præmierede. Dersom Bedømmelsescommissionerne ikke forstaae deres Opgave, maa jeg derhos gjentage, at det er Befolkningens egen Skyld, thi det er denne, der vælger dem.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gif til Afstemning over Sagens Overgang til anden Behandling, der vedtoges eenstemmig med 35 Stemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Tidsfristen for Statens Drift af de jydsk-sjænske Jernbaner.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1739—40, sfr. Sp. 819—20; 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 851—52.)

Jessen: Den Raffhed, hvormed man er gaaet frem ved Anlæget af de Baner, som bleve bevilgede ved Loven af 10de Marts 1861 og de øvrige dertil sig sluttende Love, har medført Nødvendigheden af, at vi have modtaget det foreliggende Lovforslag fra Regeringens Side noget tidligere, end det vistnok ventedes, da Loven af 14de Marts 1867 blev givet. Det blev jo nemlig ved denne Lov fastsat, at Statsdriften kun skulde være midlertidig, indtil de nysomtalte Anlæg vare fuldførte; men efter de contractmæssige Bestemmelser skulde Anlægene først være udførte i 1872, og den Tid, i hvilken Statsdriften skulde finde Sted, tænktes altsaa foreløbig kun ndstrakt til det nævnte Tidspunkt. Det forekommer mig nu vel, at det maaskee i og for sig er mindre heldigt, at der bliver sat